

Υπουργείο  
Πολιτισμού

# Κύκλος συναυλιών σύγχρονης μουσικής

ΟΙ «ΚΛΑΣΙΚΟΙ» ΤΟΥ  
20ου αιώνα  
και η  
Νεότερη Σχολή  
της Θεσσαλονίκης

Κρατική  
Ορχήστρα  
Θεσσαλονίκης

*Thessaloniki  
State Symphony  
Orchestra*



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ  
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ



ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

*Αναπληρωτής καλλιτεχνικός διευθυντής*

**Κάρολος Τρικολίδης**

*Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου*

*Οργανώσεις Συναυλιών*

Κωνσταντίνος Γιακουμής - Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου - Ανιπρόεδρος

Χριστίνα Γρίμπα

Σπύρος Μπαρούτας

Μάνος Ρουμελιώτης

*Καλλιτεχνική Επιτροπή*

Μίκης Μιχαηλίδης

Δημήτρης Πάτρας

Γιώργος Πολίτης

Δημήτρης Χανδράκης

*Τμήμα Επικοινωνίας*

Χαράλαμπος Λεφάκης

Πέννυ Δίκα-Κορνέτ

Λίνα Μυλωνάκη

Ελένη Κελεσίδου

Αναστασία Αργύρη

*Καλλιτεχνική επιμέλεια: Πέννυ Δίκα-Κορνέτ*





**42<sup>η</sup> ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ**  
**2000 - 2001**

**Γ' ΚΥΚΛΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ**

**ΟΙ «ΚΛΑΣΙΚΟΙ» ΤΟΥ**  
**20ου αιώνα**

**και η**  
**Νεότερη Σχολή**  
**της Θεσσαλονίκης**

**1η ΣΥΝΑΥΛΙΑ**

σολίστ  
**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (βιολί)**  
**ΒΛΑΔΙΜΙΡ ΑΦΑΝΑΣΙΕΦ (τύμπανα)**

διευθυντής ορχήστρας  
**ΑΛΕΞΗΣ ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ**

Παρασκευή 24 Νοεμβρίου 2000, ώρα 21.00

---

**ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ**  
**ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**



ΑΛΕΞΗΣ ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ  
(1970)

Συμφωνία σε ένα μέρος (1999)  
(πρώτη παγκόσμια εκτέλεση)

Διευθυντής ορχήστρας:  
ΑΛΕΞΗΣ ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ

IGOR STRAVINSKY  
(1882-1971)

Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα  
σε Ρε (1931)

Toccata  
Άρια I  
Άρια II  
Capriccio

Σολίστ:  
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ



# SIEGFRIED MATTHUS (1934)

Der Wald (Το δάσος)

Κοντσέρτο για τύμπανα και ορχήστρα (1984)

Andante-Allegro agitato-Recitativo

Σολίστ:

ΒΛΑΔΙΜΙΡ ΑΦΑΝΑΣΙΕΦ

# ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΙΚΟΥ (1965)

«Μετεωρισμός» για ορχήστρα (1997)

(πρώτη πεσυκόσμια εκτέλεση)





## ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΙΚΟΥ

### «Μετεωρισμός» για ορχήστρα (1997)

Το έργο *Μετεωρισμός* αποτελεί την έκφραση ενός προσωπικού προβληματισμού πάνω στην έννοια της αναλογίας, και κατ' επέκταση της συμμετρίας, τόσο ως προς τον χειρισμό των μουσικών φθόγγων όσο και προς τη μουσική μορφοποίηση μέσα στο χρόνο. Η σύνθεση αξιοποιεί δύο θεμελιώδεις έννοιες οι οποίες λειτουργούν μέσα στο έργο ως αυθαίρετα δεδομένες αρχές: το μουσικό διάστημα μιας σύνθετης πέμπτης (η δωδέκατη C-G), και η παραδοχή της ύπαρξης μιας χρονικής μονάδας (το ένα λεπτό). Το μουσικό διάστημα της δωδέκατης - δηλαδή η σχέση μεταξύ πρώτου και τρίτου αρμονικού της αρμονικής στήλης του φυσικού φθόγγου C - υφίσταται μία σειρά συμμετρικών μετασχηματισμών σμίκρυνσης και μετάθεσης μέσω μιας αλληλουχίας αναλογικών σχέσεων (Σειρά 1) που οι απαρχές τους βρίσκονται επίσης μέσα στην αρμονική στήλη. Το αποτέλεσμα είναι μία σχεδόν ατέρμονη γένεση νέων μουσικών φθόγγων που στοχεύει στο *άπειρο* - στην πραγματικότητα ο μοναδικός περιορισμός της εξέλιξης της είναι η υπέρβαση του αντιληπτού μουσικού χώρου. Ταυτόχρονα, μία δεύτερη σειρά

(Σειρά 2) διαμορφώνει το συνεχές του χρόνου, συμπιέζοντας ή και εκτείνοντας τη χρονική μονάδα, και με αυτόν τον τρόπο μορφοποιεί και τη μουσική δομή. Κατά τη διάρκεια της μουσικής εξέλιξης, η αλληλεπίδραση μεταξύ των δύο σειρών συνοδεύεται επίσης και από παράλληλες διαδικασίες "καταστροφής-αφαίρεσης" και "δημιουργίας-προσέγγισης" των μελωδικών και αρμονικών σχέσεων, ένα φαινόμενο που αποτυπώνεται με τη διαφοροποίηση της ενορχηστρωτικής πυκνότητας και των ορχηστρικών χρωμάτων. Όλα αυτά συντελούν στον ομοφωνικό χαρακτήρα του έργου, στις απρόσμενες εναλλαγές της δυναμικής, της ρυθμικής αγωγής, και, τελικά, της μουσικής υφής, και σ' έναν αισθητικό προσανατολισμό που κινείται στα όρια της ελεύθερης τονικότητας και του σειραϊσμού.

Ευαγγελία Κίκου

**Η Ευαγγελία Κίκου** γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1965. Σπούδασε Χημεία στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Μουσικολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, και Ανώτερα Θεωρητικά (Αρμονία, Αντίστιξη, Φούγκα) και Σύνθεση στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης με καθηγητή τον Χρήστο Σαμαρά. Συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στη σύνθεση στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών (School of Music) του Πανεπιστημίου της Iowa, στην πόλη της Iowa (Η.Π.Α.), με τους καθηγητές I. Fritts, D. Gompper, και J. Dale-Roberts, όπου είναι υποψήφια για το διδακτορικό πτυχίο (Ph. D. candidate) στη σύνθεση. Έχει παρακολουθήσει διάφορα σεμινάρια κλασσικής κιθάρας, πιάνου, σύνθεσης όπως επίσης και ηλεκτρονικής μουσικής, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έχει συνθέσει μουσική για πιάνο, φλόουτο, βιολί, μουσική δωματίου για διάφορα οργανικά σύνολα, χορωδιακή μουσική, καθώς και έργα για ορχήστρα. Ορισμένα από τα έργα της έχουν παρουσιαστεί σε συναυλίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Η.Π.Α.). Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η διάκριση του έργου "Αντικατοπτρισμός", για οργανικό σύνολο μεταξύ των οκτώ προκριθέντων έργων του διαγωνισμού Σύνθεσης ALEA III το 1995, το οποίο και παρουσιάστηκε στην Βοστώνη υπό την διεύθυνση του Θόδωρου Αντωνίου. Επίσης, το έργο "Impressions" για πιάνο, παρουσιάστηκε στο Πανεπιστήμιο της Iowa στο πλαίσιο της διοργάνωσης "A Festival of Contemporary Greek Music" του Κέντρου Νέας Μουσικής (Center for New Music) (Απρίλιος 1998), όπως επίσης και στο "Συμπόσιο Συνθετών των Μεσο-πολιτειών, Η.Π.Α.", ("Midwest Composers Symposium") (Νοέμβριος 1998).

Έχει διδάξει Ανώτερα Θεωρητικά και Μορφολογία της Μουσικής στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης, στο Αριστοτέλειο Ωδείο Ιωαννίνων, και στο Ωδείο Φίλιππος Νάκας στη Θεσσαλονίκη και στα Ιωάννινα. Επίσης, εργάστηκε ως ειδικός επιστήμονας του Τμήματος Μουσικών Σπουδών στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, ενώ κατά τη διάρκεια των σπουδών της στο Πανεπιστήμιο της Iowa ήταν βοηθός καθηγήτριά (teaching assistant) στο Τμήμα της Μουσικής Θεωρίας. Μετά την επιστροφή της στην Ελλάδα (2000) συνεχίζει να διδάσκει Ανώτερα Θεωρητικά και Σύνθεση στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης και στο Ωδείο Φίλιππος Νάκας. Από το 1993 είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών.



# IGOR STRAVINSKY

## Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα σε Ρε (1931)

Το 'Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα σε Ρε' του Igor Stravinsky αποτελεί ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα της νεοκλασικής περιόδου του συνθέτη (1920-1950). Ο Stravinsky ολοκλήρωσε τη σύνθεση το 1931, μια εποχή κατά την οποία είχε ήδη αναπτύξει στη μουσική του γραφή το μοντέρνο νεοκλασικό στυλ συνδυάζοντας μία σύγχρονη τονική γλώσσα με φόρμες και χαρακτηριστικά του παρελθόντος.

Η ιδέα για τη σύνθεση του έργου προέκυψε έπειτα από προτροπή του Willy Strecker, εκδότη των έργων του συνθέτη, προς τον Stravinsky να συνθέσει ένα έργο για βιολί. Αρχικά, ο Stravinsky ήταν αρκετά διστακτικός. Η ιδέα να συνθέσει ένα δεξιοτεχνικό έργο για ένα όργανο για το οποίο η εμπειρία του ήταν ελάχιστη του ήταν μάλλον αδιάφορη. Καταλυτικός παράγοντας για την αλλαγή της στάσης του υπήρξε η γνωριμία του με τον Samuel Dushkin, έναν νεαρό Αμερικανό βιολονίστα, στο πρόσωπο του οποίου ο Stravinsky βρήκε έναν ερμηνευτή με σπάνια μουσική ωριμότητα. Τελικά, ο Stravinsky συνέθεσε για τον Dushkin όχι μόνο το *Κοντσέρτο για βιολί* αλλά και διάφορα άλλα έργα για βιολί και πιάνο με σκοπό να τα ερμηνεύουν οι δυο τους. Σε κάθε περίπτωση, ο Dushkin υπήρξε, εκτός από ιδανικός εκτελεστής, και πολύτιμος σύμβουλος του συνθέτη σε ζητήματα σχετικά με τη γραφή και τις απαιτήσεις του βιολιού.

Η πρώτη παράσταση πραγματοποιήθηκε στο Βερολίνο από την Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας του Βερολίνου, με διεύθυνση του ίδιου του συνθέτη και σολίστα τον Dushkin. Μεταξύ των παραστάσεων που ακολούθησαν από τότε αξίζει να αναφερθεί και η διασκευή του έργου για μπαλέτο από τον Balanchine το 1941, η οποία μάλιστα κρίθηκε από τον ίδιο το συνθέτη ως "η πιο ικανοποιητική χορογραφική διασκευή έργου του".

Υφολογικά, το έργο ανήκει στην κατηγορία των νεοκλασικών έργων του συνθέτη, στα οποία γενικά χαρακτηριστικά παλαιότερων εποχών και στυλ χρησιμοποιούνται ως σημεία αναφοράς για τη σύνθεσή τους. Τα ίδια τα έργα ωστόσο είναι πρωτότυπες συνθέσεις που συνδυάζουν ή προσαρμόζουν τα στοιχεία αυτά με σύγχρονες αισθητικές αντιλήψεις. Συγκεκριμένα, ο Stravinsky αναπαράγει στο *Κοντσέρτο για βιολί*, με μία σύγχρονη μουσική γλώσσα, στοιχεία από το solo κοντσέρτο της εποχής Baroque. Τόσο οι ονομασίες των μερών του έργου όσο και ο χαρακτήρας τους παραπέμπουν στην εποχή του Bach.

Το έργο διαρθρώνεται μορφολογικά μέσα σε τέσσερα μέρη που οι ονομασίες τους ανταποκρίνονται και στο μουσικό τους ύφος. Το πρώτο μέρος (Toccata), σε Ρε Μείζονα, ανοίγει με μία σειρά κάθετων συγχορδίων, η οποία, στη συνέχεια, επανεμφανίζεται σε διάφορες μορφές στην αρχή του κάθε μέρους. Η Toccata αποτελεί μια ενιαία τριμερή μορφή σε γρήγορη ρυθμική αγωγή και χαρακτηρίζεται από έναν μόνιμο σταθερό ρυθμικό παλμό. Το θέμα της, αφού εκτίθεται αρχικά από την ορχήστρα και το solo βιολί, υφίσταται διάφορες τροποποιήσεις που αναδεικνύουν την μοτιβική του δομή. Μέσα από μία ποικιλία εναλλαγών αντιστικτικού χαρακτήρα μεταξύ του solo οργάνου και των διαφόρων ομάδων της ορχήστρας η επεξεργασία οδηγείται σε μία πτώση. Αμέσως μετά τα έγχορδα ξεκινούν ένα σύντομο φουγκάτο τμήμα που οδηγεί στην επανέκθεση του θέματος. Παρόμοια δομή εμφανίζει και το δεύτερο μέρος (Aria I), σε Ρε Ελάσσονα. Τώρα, η τριμερής μορφή διαγράφεται πλέον ξεκάθαρα ως ABA. Το ρυθμικό ύφος του προηγούμενου μέρους εγκαταλείπεται και αντικαθίσταται στο Α από τον μελωδικό χαρακτήρα του τραγουδιού που αναδεικνύει το solo όργανο. Το Β τμήμα, ως αντίθετο, πιο γρήγορο και ζωρό, με σαφή χαρακτηριστικά φουγκάτου, ολοκληρώνεται σε μία αποκορύφωση-στάση την οποία διαδέχεται η επανάληψη του Α. Το τρίτο μέρος (Aria II), σε Ρε ελάσσονα, είναι ένα αργό κομμάτι αντίστοιχο του αργού μέρους (slow movement) του κοντσέρτου της εποχής του Bach. Πάνω σε έναν στάσιμο αρμονικό φόντο που απλώνεται στα έγχορδα, το solo βιολί δεσποζει αναπτύσσοντας μία εκτεταμένη μελωδική γραμμή που ενέχει μέσα της τα στοιχεία της δραματικότητας και του αυτοσχεδιασμού. Το τοπίο αυτό αλλάζει στο τέταρτο μέρος (Capriccio), σε Ρε Μείζονα, του οποίου η ενεργητική κίνηση, ο δεξιοτεχνικός χαρακτήρας, και τα ορχηστρικά *tutti* ζωγραφίζουν με εξαιρετική σαφήνεια το κοντσέρτο της εποχής Baroque. Τέλος, το πιο αξιοσημείωτο στοιχείο του έργου, πέρα από τις ιστορικές αναφορές που το χαρακτηρίζουν, είναι ότι το προσωπικό ύφος του Stravinsky σφραγίζει όλη τη σύνθεση. Η αρμονική γλώσσα που συνδυάζει τονικά και χρωματικά στοιχεία, οι ασύμμετροι ρυθμικοί τονισμοί, οι εναλλαγές ρυθμών, οι απρόσμενες διακοπές της μουσικής συνέχειας, καθώς και η οικονομία της ενορχήστρωσης δεν αφήνουν καμία αμφιβολία γι' αυτό.







# SIEGFRIED MATTHIUS

*Το δάσος (1984)*

*Κοντσέρτο για τύμπανα και ορχήστρα*

Η φιλοσοφική αντίδραση στην πολυπλοκότητα του απόλυτου σειραϊσμού κατά το δεύτερο μισό του εικοστού αιώνα εκφράστηκε στη μουσική μέσα από διάφορες αισθητικές τάσεις (αναγέννηση της τονικότητας, νεορομαντισμός, μινιμαλισμός) κοινό στοιχείο των οποίων υπήρξε η αναζήτηση της απλότητας. Το Κοντσέρτο για τύμπανα και ορχήστρα, με τον προγραμματικό τίτλο "Το Δάσος" (1984), του Siegfried Matthius, ενός από τους πιο γνωστούς Γερμανούς συνθέτες της εποχής μας, αποτελεί ένα εξαιρετικό δείγμα απλότητας σύνθεσης και γραφής όπου η λιτότητα και η διαύγεια της φόρμας λειτουργούν ως αισθητικές αρχές χωρίς όμως να υποβαθμίζεται η ολότητα της μουσικής σκέψης του έργου. Ο συνθέτης καταφέρνει με θαυμαστό τρόπο να δημιουργήσει ένα όμορφο και γοητευτικό ηχητικό αποτέλεσμα χρησιμοποιώντας λιτές διαδικασίες σύνθεσης και εξαιρετική οικονομία.

Κατ' αρχήν, η φύση του solo οργάνου -ένα σύνολο έξι τύμπανων- θέτει συγκεκριμένους περιορισμούς οι οποίοι προσδίδουν στο έργο δύο ιδιόμορφα χαρακτηριστικά. Αφενός, η σχετικά μικρή μουσική έκταση και η περιορισμένη δυνατότητα μετάθεσης του φθογγικού υλικού έχουν σαν αποτέλεσμα τη χρήση συγκεκριμένων μουσικών φθόγγων μέσα σε όλο το έργο. Υπάρχει δηλαδή ένα αρχικό φθογγικό υλικό το οποίο έρχεται και επανέρχεται συνεχώς με ελάχιστες διαφοροποιήσεις. Μέσα σ' αυτόν τον μικρό μουσικό χώρο, ωστόσο, ο Matthius χρησιμοποιεί τα τύμπανα ως μελωδικό όργανο. Αφετέρου, η χαμηλή περιοχή στην οποία πχούν τα τύμπανα οδηγεί τον συνθέτη στην επιλογή μιας ορχήστρας χωρίς ξύλινα πνευστά, με αποτέλεσμα την έλλειψη λαμπερών και οξέων ήχων. Έτσι, το συνολικό χρώμα του έργου είναι βαθύ και σκοτεινό και αποπνέει εσωτερικότητα και εσωστρέφεια. Αυτή η αίσθηση εντείνεται ακόμη περισσότερο και από τη χρήση της δυναμικής η οποία κινείται κυρίως στις διαβαθμίσεις του *pp* και *mp*, με ελάχιστα δυναμικά ξεσπάσματα.

Το έργο έχει τρία μέρη τα οποία, πέρα από την ατομική εσωτερική τους δομή, ενοποιούνται συνολικά μέσα σ' ένα είδος τοξοειδούς συμμετρικής μορφής (arch form). Σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της ενοποιημένης αυτής δομής παίζουν η συνεχής χρήση ισοκρατών και *ostinati*, η αντιπαράθεση του solo οργάνου με την ορχήστρα, καθώς και δύο διαδικασίες πώσης και αποκορύφωσης. Το σχήμα της έχει ως εξής:

|               |                        |                                   |
|---------------|------------------------|-----------------------------------|
| Μέρος Πρώτο   | A                      | B (solo)                          |
| Μέρος Δεύτερο | Γ (διαδικασία "πώσης") |                                   |
| Μέρος Τρίτο   | B (solo)               | Γ' (διαδικασία "αποκορύφωσης") Α' |



**A** Το πρώτο μέρος του έργου έχει μια εσωτερική τριμερή οργάνωση. Το αρχικό θεματικό υλικό (Θέμα Ι) αποτελείται από μία διαδοχική ελάχιστων μουσικών μοτίβων από 4-5 φθόγγους και εκτίθεται αλληλόκληρα σαν ένα είδος *cantus-firmus* από δύο όργανα πάντα: τα τύμπανα και κάποιο από τα άλλα όργανα της ορχήστρας (πρώτη έκθεση: βιολοντσέλο, βιολί - δεύτερη έκθεση: άρπα - τρίτη έκθεση: δύο βιολιά - τέταρτη έκθεση: κόρνα). Λόγω της ισορρυθμικής μεταχείρισης του θέματος και της χρήσης κρατημένων φθόγγων, το μέρος αυτό δημιουργεί μία μυστηριώδη ατμόσφαιρα στασιμότητας. Στο μεσαίο τμήμα οι ισοκράτες των εγχόρδων μετατρέπονται σε θυελλώδη τρέμολο, το θέμα διασπάται σε μικρότερα μελωδικά και ρυθμικά μοτίβα και όλα τα όργανα συμμετέχουν για πρώτη φορά. Η ενότητα κλείνει με την επανεμφάνιση της πρώτης έκθεσης.

**B** Τα τύμπανα εμφανίζουν τώρα το θεματικό υλικό με δεξιοτεχνικό τρόπο, και έτσι κλείνει το πρώτο μέρος του έργου.

**Γ** Το δεύτερο μέρος είναι μία σύντομη μονομερής μορφή στην οποία πραγματοποιείται μία φθίνουσα μουσική πορεία, μία διαδικασία "πτώσης". Η μουσική υφή κινείται σταδιακά από την πυκνότητα όλης της ορχήστρας στη λεπτότητα δύο μόνο οργάνων (βιολοντσέλο και κοντραμπάσο). Αντίστοιχα, το σύνολο των μουσικών φθόγγων κινείται από την υψηλή περιοχή των αρμονικών προς βαθύφωνες περιοχές των εγχόρδων, και η ρυθμική δομή μεταλλάσσεται από την κίνηση προς την στασιμότητα. Η έναρξη του μέρους σηματοδοτείται από μία χαρακτηριστική συγχορδία-σινιάλο στα χάλκινα. Αμέσως μετά μία παραλλαγμένη μορφή του θεματικού υλικού εκτίθεται και πάλι κατά τον ίδιο ισορρυθμικό τρόπο, όπως και στο πρώτο μέρος.

**B** Όπως και προηγουμένως, τα τύμπανα εμφανίζουν το θεματικό υλικό με δεξιοτεχνικό τρόπο, και έτσι ανοίγει το τρίτο μέρος του έργου.

**Γ'** Αμέσως μετά ξεκινά μία διαδικασία "αποκορύφωσης", αντίστροφη της 'πτώσης' που προηγήθηκε, στην οποία ο συνθέτης αξιοποιεί τις διάφορες μορφές του θεματικού υλικού που εμφανίστηκαν μέχρι τώρα με την ισορρυθμική τεχνική. Η διαδικασία αυτή οδηγείται σταδιακά σε όλο και μεγαλύτερη ομοφωνική πυκνότητα. Ο όγκος αυξάνεται καθώς όλα τα όργανα αντιμετωπίζονται ως *solo*, η δυναμική αυξάνεται αγγίζοντας το *fff*, και το σύνολο φθάνει σε μία κατάσταση οριακής έξαρσης που, απρόσμενα, καταλήγει στην

**A'** επανάληψη της αρχής του έργου.

*Ευαγγελία Κίκου*





## ΑΛΕΞΗΣ ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ

*Συμφωνία σε ένα μέρος  
(1999)*

Ο τίτλος του έργου δεν ακολουθεί την παραδοσιακή έννοια του 19<sup>ου</sup> αιώνα σε φόρμα σονάτας ούτε την ετυμολογική έννοια παρά μόνο το γεγονός ότι είναι έργο για συμφωνική ορχήστρα. Ανήκει στην "απόλυτη"

μουσική δηλαδή δεν έχει πρόγραμμα ούτε αναφέρεται πουθενά.

Είναι σειραϊκό έργο επειδή από την δωδεκάφθογγη σειρά εξαρτώνται και πολλοί άλλοι παράμετροι. Η σειρά είναι καταχωρισμένη σε 4 τμήματα: μι, σι, φα (13 ημιτόνια), σι ύφεση, μι ύφεση, λα ύφεση (10 ημιτόνια), ρε σολ, ντο (10 ημιτόνια) και φα δίεση, λα, ντο δίεση (7 ημιτόνια).

Μορφολογικά επίσης το έργο έχει 4 τμήματα με τις ταχύτητες (tempo) τέταρτο=40, τέταρτο=52, τέταρτο=52 και τέταρτο=76, που στην διάρκειά τους έχουν τις αναλογίες 13:10:10:7. Επίσης η διανομή των οργάνων έχει σαν βάση αυτούς τους αριθμούς: 10 ξύλινα πνευστά, 7 χάλκινα πνευστά, 2x13=26 έγχορδα, 7 gong και 3 piatti είναι 10 κρουστά και επιπλέον ένα tam-tam.

Η συμφωνία περιέχει μέρη τα οποία είναι ad libitum που σημαίνει ότι δεν έχουν μέτρο. Ο μάεστρος δεν διευθύνει ρυθμικά άλλα συντονίζει. Υπάρχει ένα ενιαίο μέρος. Τα προαναφερόμενα είναι μια μουσικολογική προσέγγιση και είναι καθαρά τεχνική, δεν είναι σκοπός του συνθέτη να ακούγεται η κατασκευή της σύνθεσης. Η μουσική ότι έχει να πει το λέει μόνη της, αφού δεν ακολουθεί κανένα εξω-μουσικό πρόγραμμα.





**Ο Αλέξης Αγραφιώτης** γεννήθηκε το 1970 στο Salzburg της Αυστρίας. Σπούδασε πιάνο με την Ντόρα Μπακοπούλου στο Ατενέουμ (Αθήνα), απ' όπου πήρε το δίπλωμα του το 1991, και διεύθυνσε ορχήστρας με τον Λαϊονίς και σύνθεση με τον Urbanner στην Ανώτατη Ακαδημία της Βιέννης, απ' όπου πήρε και τα αντίστοιχα διπλώματα το 1996. Στη συνέχεια παρακολούθησε σεμινάρια διεύθυνσης με τους G. Schuller (Η.Π.Α.), P. Eftynfs, R. Seiffarth, κ.ά.

Ως διευθυντής ορχήστρας συνεργάστηκε επανειλημμένα με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης (και ως σολίστ πιάνου διευθύνοντας ταυτόχρονα), όπου διηύθυνε και δυο παραγωγές όπερας (Don Giovanni, Mozart και Matrimonio segreto, Cimarosa). Διηύθυνε επίσης τη Συμφωνική Ορχήστρα του Karlony Vary (Τσεχία), τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Győr (Ουγγαρία), την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης. Εργάστηκε ως εκγυμναστής σολίστ και αρχιμουσικός αρχικά στην όπερα του Gfllitz και τώρα στην όπερα του Lóbeck.

Ο Αλέξης Αγραφιώτης ασχολείται επίσης με τη σύνθεση και έργα του έχουν ήδη παιχθεί στη Γερμανία, Αυστρία και Ελλάδα. Μεταξύ των κυριοτέρων έργων του είναι: Τρίο εγχόρδων, κουιντέτα ξύλινων και χάλκινων πνευστών, τραγούδια για μεσόφωνο και ενόργανο σύνολο, τρίο για βιολί, κόρνο και πιάνο, κοντσέρτο για πιάνο (πρώτη εκτέλεση -1994- με την Ορχήστρα Σύγχρονης Μουσικής της ΕΡΑ), κοντσέρτο δωματίου για πιάνο (παραγγελία του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών), Πέντε Ελληνικοί Χοροί (πρώτη εκτέλεση -2000- με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης), καθώς και έργα θεατρικής μουσικής όπως Φάουστ του Goethe και Baal του Brecht (θέατρο Lóbeck).

Ο Αλέξης Αγραφιώτης είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών.





## ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ο Ευάγγελος Παπαδημητρίου γεννήθηκε και σπούδασε στα Τίρανα. Αποφοίτησε από τη Σχολή Καλών Τεχνών "Jordan Mijša" και την Ακαδημία της Τέχνης των Τιράνων με τον τίτλο του "Violonist" (1977).

Συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στο Ωδείο "G.Verdi" του Τορίνο και στην Ακαδημία της Βιέλα της Ιταλίας με τους καθηγητές B. Landi και C. Romano.

Η σολιστική του δραστηριότητα άρχισε στην ηλικία των 16 ετών και ένα χρόνο αργότερα έκανε εμφανίσεις στην Τηλεόραση και το Ραδιόφωνο.

Έχει παίξει ως σολίστ με ορχήστρες της Αλβανίας, Γιουγκοσλαβίας, Βουλγαρίας και Ελλάδας (Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, Δημοτική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης), καθώς και στην τηλεόραση και το ραδιόφωνο κοντσέρτα για βιολί των Bach, Mozart, Beethoven, Brahms, Sibelius και Stravinsky.

Από το 1981 έως το 1992 ήταν Διευθυντής του Τμήματος Βιολιού στην Ανώτατη Ακαδημία της Τέχνης στα Τίρανα. Από τον Απρίλιο του 1992 διδάσκει στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης και από το 1993 είναι στα πρώτα βιολιά της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης. Στο διάστημα 1993-1994 δημιούργησε την ορχήστρα εγχόρδων "Pro Musica" στη Θεσσαλονίκη, με την οποία έχει κάνει πολλές εμφανίσεις. Τα έτη 1995-1996 αντιπροσώπευσε την Ελλάδα στο παγκόσμιο συνέδριο βιολιστών "Rodolfo Lipizer" στην πόλη Gorizia της Ιταλίας.

Το 1996 εμφανίστηκε στη Γερμανία και στη Βουλγαρία. Το 1999 έπαιξε με την Κ.Ο.Θ. το κοντσέρτο Wieniawski. Φέτος εμφανίστηκε στο Μιλάνο με έργα Bach, συμμετείχε ως καλεσμένος στο Παγκόσμιο Συνέδριο Βιολιστών "Rodolfo Lipizer", ενώ πρόσφατα εμφανίστηκε ως σολίστ στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης.

Ο Ευάγγελος Παπαδημητρίου έχει τιμηθεί με πολλά βραβεία.



## VLADIMIR AFANASIEV

Ο Vladimir Afanasiev γεννήθηκε στην πόλη Ρούντινι του Καζακστάν το 1960. Το διάστημα 1970-1975 μαθήτευσε στην τάξη κρουστών της Μουσικής Σχολής της γενέτειράς του. Το 1973 διακρίθηκε στο διαγωνισμό "Νέοι Καλλιτέχνες της Δημοκρατίας" και στη συνέχεια συμμετείχε σε τρεις συναυλίες ως σολίστ με την Κρατική Ορχήστρα του Καζακστάν υπό τη διεύθυνση του Τ. Μινμπάεφ.



Συνέχισε τις σπουδές του στο Ωδείο (1975-79) και στην Μουσική Ακαδημία της Αλμά-Ατά του Καζακστάν. Παράλληλα με τις σπουδές του εργάστηκε στην Κρατική Συμφωνική Ορχήστρα του Θεάτρου Όπερας και Μπαλέτου ως κορυφαίος των κρουστών και των τυμπάνων.

Το 1980 βραβεύθηκε στο πανσοβιετικό φεστιβάλ του Μινσκ και στο φεστιβάλ jazz "Medeo" στην Αλμά-Ατά ως σολίστ σε ντραμς, ενώ το 1984 βραβεύθηκε στον πανσοβιετικό διαγωνισμό για σόλο κρουστά.

Το 1986, μετά από πρόσκληση του αρχιμουσικού Σερον, γίνεται κορυφαίος τυμπανιστής της Κρατικής Ορχήστρας του Volgograd, ενώ το 1988 προσκαλείται από τη Συμφωνική Ορχήστρα Όπερας και Μπαλέτου του Χαρκόφ, όπου παράλληλα διδάσκει στην εκεί Μουσική Ακαδημία.

Το 1993 διακρίθηκε στο Διεθνές Διαγωνισμό Κρουστών στην Κοπεγχάγη και τον επόμενο χρόνο προσκλήθηκε από τη Ρωσική Φιλαρμονική Συμφωνική Ορχήστρα της Μόσχας με την οποία έκανε πολλές περιοδείες σε διάφορες χώρες. Το διάστημα 1994-1998 συνεργάστηκε με την Εθνική Ορχήστρα του Καίρου με την οποία παίρνει μέρος σε πολλές εκδηλώσεις στη Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, ενώ ταυτόχρονα διδάσκει στη Βρετανική Διεθνή Σχολή και στη Μουσική Ακαδημία του Καίρου.

Στην Ελλάδα ήλθε το 1998, μετά από πρόσκληση του καλλιτεχνικού διευθυντή Λεωνίδα Καβάκου και έκτοτε εργάζεται ως Α' κορυφαίος της Κ.Ο.Θ., ενώ συγχρόνως διδάσκει στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης.

Ο Vladimir Afanasiev έχει μία καλλιτεχνική δραστηριότητα σχεδόν 25 χρόνων. Το ρεπερτόριό του είναι πλούσιο τόσο σε έργα κλασικής συμφωνικής μουσικής, όσο και σε έργα για σόλο κρουστά. Έχει συνεργασθεί με διακεκριμένους αρχιμουσικούς, όπως Ε. Svetlanov, G. Rozhdestvensky, V. Rostropovich, κ.ά.



Διευθυντής ορχήστρας

Αλέξης Αγραφιώτης

Βιολί

Ευάγγελος Παπαδημητρίου

Τύμπανα

Βλαδίμιρ Αφανάσιεφ



## ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959 ως τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, με τον αρχικό τίτλο "Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος" και με πενήντα μόλις μέλη. Το 1969, έπειτα από προσπάθειες του Σόλωνα Μιχαηλίδη, ιδρυτή και διευθυντή της, κρατικοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή της ονομασία. Μετά το Σόλωνα Μιχαηλίδη, τη διευθυντική "σκυτάλη" της ανέλαβαν σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες, όπως ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαΐας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης και ο Λεωνίδας Καβάκος. Σήμερα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και αναπληρωτές καλλιτεχνικούς διευθυντές της είναι ο μόνιμος αρχιμουσικός Κάρολος Τρικολίδης.

Με στόχο τη συνεχή ανάδειξη του μουσικού πολιτισμού, από το μπαρόκ μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 20ου αιώνα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά της ένα πλούσιο ρεπερτόριο, πέρα από τα όρια του κλασικού. Παρουσίασε πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις και, με την ανάθεση έργων σε Έλληνες συνθέτες, προέβαλε παράλληλα την ελληνική μουσική παρακαταθήκη.

Πλαισιώνοντας τις συναυλίες της με καλλιτέχνες διεθνούς ακτινοβολίας η Κ.Ο.Θ. συνεργάστηκε με διάσημους Έλληνες και ξένους αρχιμουσικούς, όπως οι Α. Khatchaturian, I. Horenstein, E. Kurtz, J. Simonov, O. Δημητριάδης, W. Nelsson, κ.ά. και σολίστες, όπως οι M. Rostropovich, N. Gutman, M. Maisky, P. Fournier, B. L. Gelber, Δ. Σγούρος, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Magalov, I. Kogan, R. Ricci, Λ. Καβάκος, V. Tretjakov, V. Spivakov, K. Πασχάλης, M. Kashrasvili, κ.ά.

Πρωταρχικό μέλημα της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης υπήρξε η προώθηση νέων ταλέντων. Επί σειρά ετών ο διαγωνισμός νέων καλλιτεχνών που διοργάνωνε η Κ.Ο.Θ. παρουσίαζε τους επιτυχόντες στις συναυλίες της, προσφέροντάς τους το πρώτο βήμα στο ξεκίνημα της σταδιοδρομίας τους. Στο θέατρο "Αυλαία" λειτούργησε η Ορχήστρα Νέων της Κ.Ο.Θ., που έδωσε την ευκαιρία σε πολλούς ταλαντούχους μουσικούς να εξασκηθούν σαν μέλη ορχήστρας και να εμφανισθούν ως σολίστες.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποίησε αφιερώματα στη μνήμη Ελλήνων συνθετών, όπως των Καλομοίρη, Νικήτα, Βάρβογλη, Ευαγγελάτου, Μιχαηλίδη, Χρήστου, Μητρόπουλου, κ.ά. Έδωσε συναυλίες για τη Διεθνή Αμνηστία, για τη μνήμη του Πολυτεχνείου, καθώς και σε σχολεία, εργοστάσια και πολιτιστικά κέντρα, στο πλαίσιο εκπαιδευτικών προγραμμάτων της.

Πολλές υπήρξαν οι συναυλίες-σταθμοί στην πορεία της Κ.Ο.Θ.

Κάθε χρόνο η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί περίπου σαράντα συναυλίες στη Θεσσαλονίκη και σε πόλεις της Ελλάδας. Εμφανίστηκε στα φεστιβάλ Δημητρίων και Αθηνών. Πραγματοποίησε τακτικές εμφανίσεις στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, ενώ συμμετείχε στο International Festival "Zino Francescatti" της Μασσαλίας.

Στις 2 Ιανουαρίου 2000 η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης συμμετείχε στη "Γιορτή Εγκαινίων" του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης, το οποίο θα φιλοξενεί συναυλίες της νέας καλλιτεχνικής της περιόδου 2000-2001.



# Μόνιμος Αρχιμουσικός: ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

## A' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες  
Κωνσταντίνος Πατσαλίδης  
Δημήτρης Χανδράκης  
Κορυφαίοι Α'  
Μίκης Μικαηλίδης  
Γιώργος Πετρόπουλος

...

Μαρία Δρούγου  
Μαρία Σουέρεφ  
Εύη Δελφινούλου  
Ευάγγελος Παπαδημήτρης  
Κρυστάλλης Αρχοντής  
Αναστασία Μισυρλή  
Ειρήνη Νιράγκνεβα  
Γιώργος Κανδυλίδης  
Έκτωρ Λάππας  
Καλλιόπη Μυλαράκη

## B' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'  
Ανθή Τζίμα  
Ντάρια Κάτσιου  
Κορυφαίος Β'  
Νικόλαος Αρχοντής

...

Μίμης Τοπσιδής  
Ιουλία Γκουντιμοβα  
Αθανάσιος Θεοδορίδης  
Αλέκτας Τζιαφέρης  
Δέσποινα Παπαστεργίου  
Isabelle Both  
Κωνσταντίνος Πολυζωΐδου  
Ευαγγελία Κουζώφ  
Παναγιώτης Μαυρίδης

## ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'  
Νεοκλής Νικολαΐδης  
Lutz Kuhne  
Κορυφαίοι Β'  
Γεώργιος Καμένος  
Πουλχερία Σειρά

...

Νικόδημος Δέλλιος  
Ειρήνη Παραλικά  
Χρήστος Βλάχος  
Φελίσσια Ποπίκα  
Κατερίνα Μητροπούλου  
Αλεξάνδρα Βόλτσιπ  
Δημήτρης Δελφινούπουλος

## ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'  
Δημήτρης Πάτρας  
Δημήτρι Γκουντιμοβ  
Κορυφαίοι Β'  
Ρένος Μπαλτάς  
Νικόλαος Καβάκος

...

Γεώργιος Μανώλας  
Ανθή Κονταγιαννάκη  
Απόστολος Χανδράκης  
Δημήτρης Πολυζωΐδης  
Ζόραν Στέπιτς  
Βίκτωρ Δάβαρης

## ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΞΑ

Κορυφαίοι Α'  
Γεώργιος Γράλιας  
Λάσκωρ Θεοδορίδης  
Κορυφαίοι Β'  
Χαράλαμπος Χειμαρίδης  
Ειρήνη Παντελίδου

...

Αναστάσιος Μαυρουδής  
Ελένη Μπουλασίκη  
Ιωάννης Χατζής  
Λεωνίδας Κυρίδης

## ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'  
Πέτρος Σουσαμόγλου  
Νίκος Δημόπουλος  
Κορυφαίοι Β'  
Ηλίας Μακοβέι  
Γεώργιος Κανάτσος

...

Νίκος Κουκής  
Ιωάννης Ανισέγκος

## ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'  
Δημήτρης Κίτσος  
Δημήτρης Σαφωρίδης  
Κορυφαίοι Β'  
Νικόλαος Καπαζίδης  
Βλαντιμίρ Γκάνεβ  
Κωνσταντίνος Χασιώτης  
...  
Θωμάς Μπριζάκης

## ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'  
Κοσμάς Παπαδόπουλος  
Χρήστος Γραονίδης  
Κορυφαίοι Β'  
Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή  
Οβίντιου Καπλέσκου  
...  
Βασίλης Καρατζίδης

## ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'  
Βασίλης Ζαράγκας  
Γιώργος Πολίτης  
...  
Μαρίνα Ηλιοπούλου

## ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'  
Εμμανουήλ Ιορδανίδης  
Christian Beemelmans  
Κωνσταντίν Ιστράτε  
Κορυφαίοι Β'  
Βασίλης Βραδέλης  
Παντελής Φείζο

...

Νίκος Δραγομόνοβιτς

## ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'  
Σπύρος Παπαδόπουλος  
Γρηγόριος Νέτσας  
Κορυφαίος Β'  
Γεώργιος Αβράμογλου

...

Ιωάννης Σισμανίδης  
Δημήτρης Κουρατζίνος

## ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'  
Γιώργος Κόκκορας  
Αθανάσιος Ντώνες  
Κορυφαίοι Β'  
Δημήτριος Νέτσας  
Φώτης Δράκος

...

Βαγγέλης Μπαλτάς

## ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίος Β'  
Γιώργος Τνικαούδης

## ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'  
Δημήτριος Βίττης  
Βλαντιμίρ Αφανασίεφ

## ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίος Β'  
Κωνσταντίνος Χανής

...

Ελευθέριος Αγγουριδάκης

## ΠΙΑΝΟ

Μαριλένα Λιακοπούλου

## ΑΡΠΑ

Γεωργία Ξαγαρά

## ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ

Βασίλης Ξαγαράς



# ΟΙ ΖΩΝΕΣ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ και στην ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ ΤΟΥ Α.Π.Θ.

## ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΑΝΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

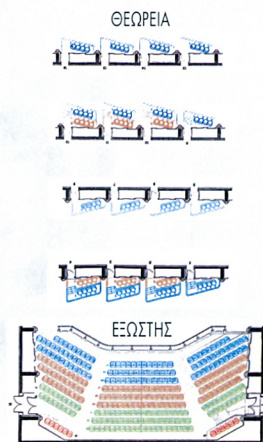
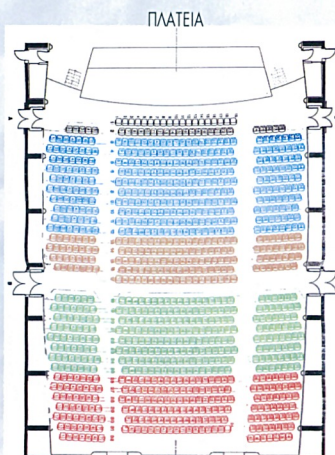
### ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

#### ΠΛΑΤΕΙΑ

| ΖΩΝΕΣ           | ΒΡΑΔΙΕΣ<br>GALA | ΕΝΑ ΝΕΟ<br>ΞΕΚΙΝΗΜΑ |
|-----------------|-----------------|---------------------|
| ΠΛΑΤΕΙΑ-ΘΕΩΡΕΙΑ | A 10.000        | 8.000               |
|                 | B 9.000         | 7.000               |
| ΠΛΑΤΕΙΑ         | Γ 7.000         | 5.000               |
|                 | Δ 5.000         | 4.000               |

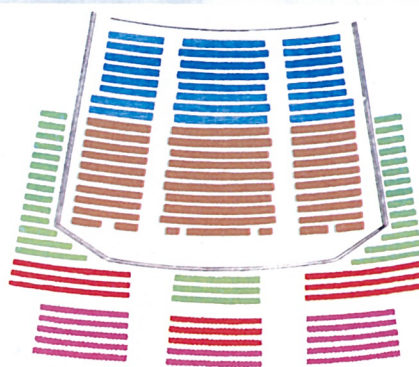
#### ΕΞΩΣΤΗΣ

| ΖΩΝΕΣ   | ΒΡΑΔΙΕΣ<br>GALA | ΕΝΑ ΝΕΟ<br>ΞΕΚΙΝΗΜΑ |
|---------|-----------------|---------------------|
| ΕΞΩΣΤΗΣ | A 8.000         | 6.000               |
|         | B 7.000         | 5.000               |
|         | Γ 6.000         | 4.000               |
|         | Δ 3.000         | 2.000               |



### ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

|                     |       |
|---------------------|-------|
| ΠΛΑΤΕΙΑ Α:          | 4.000 |
| ΠΛΑΤΕΙΑ Β:          | 3.500 |
| ΕΞΩΣΤΗΣ Α-ΠΛ. ΔΙΑΖ. | 3.500 |
| ΕΞΩΣΤΗΣ Β:          | 3.000 |
| ΕΞΩΣΤΗΣ Γ-:         | 2.500 |



ΠΛΑΝΟ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.



# ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΑΝΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

## ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΓΙΑ ΘΕΣΕΙΣ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΖΩΝΕΣ

|                                                                             | Εισιτήριο                                                                                                                                                             | Έκπτωση                       |
|-----------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------|
| 1. ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ 6-13 ετών<br>συνοδευόμενα από ενήλικες<br>«Το μαγικό χαρτάκι» | «Συνοδευόμενου»                                                                                                                                                       | 25%                           |
| 2. ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ<br>«Μια βραδιά εξόδου στον<br>Κόσμο της Μουσικής» | «Οικογενειακό»<br>γενείς που συνοδεύουν<br>τα παιδιά τους ηλικίας 6-13 ετών<br>ο πρώτος γονέας<br>ο δεύτερος γονέας<br>το πρώτο παιδί<br>από το δεύτερο παιδί και άνω | κανονικά<br>15%<br>25%<br>30% |
| 3. ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ                                             | «Πολυτέκνων»<br>κάθε γονέας<br>κάθε παιδί                                                                                                                             | 15%<br>30%                    |
| 4. ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ<br>«Η μουσική κοινωνία<br>του αύριο»                      | «Φοιτητικό»<br>μαθητές, σπουδαστές ωδείων,<br>φοιτητές<br>(βλέπε και συνδρομή για νέους)                                                                              | 20%                           |
| 5. ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΥΣΗ ΗΛΙΚΙΑ<br>«40 χρόνια<br>υποστηρικτές της Κ.Ο.Θ.»            | «Συνταξιούχων»                                                                                                                                                        | 20%                           |

Για ομαδικά εισιτήρια -φορέων, συλλόγων, σχολείων κ.λπ.- μπορεί να γίνει ειδική συμφωνία με τη διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.



# ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Είναι μια όλο και αυξανόμενη ξεχωριστή ομάδα.

Με τη μόνιμη παρουσία της στηρίζει ενεργά, στο πλαίσιο της ευρύτερης οικογένειας της Κ.Ο.Θ., τον μουσικό πολιτισμό στην σημερινή κοινωνία.

Στα κρίσιμα θέματα υποδομής για την μουσική ζωή της πόλης μας η συμβολή των συνδρομητών της Κ.Ο.Θ. μπορεί να είναι σημαντική.

*Εύκολο... και με πολλά πλεονεκτήματα*

***Γίνε συνδρομητής  
της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης***

*και φτιάξε το δικό σου συνδυασμό  
με συναυλίες που εσύ θα επιλέξεις*

*Υπάρχουν σειρές συνδρομών για:  
τακτικούς συνδρομητές  
παιδιά και νέους  
πολύτεκνους*

## ΕΓΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

1. Ο υποψήφιος συνδρομητής συμπληρώνει το δελτίο εγγραφής που δίνεται από το Ταμείο της Κ.Ο.Θ.
2. Στη συνέχεια επιλέγει προσωπικά τον συνδυασμό συναυλιών της προτίμησής του, καταβάλει το αντίστοιχο ποσό και παραλαμβάνει από το ταμείο της Κ.Ο.Θ. το καρτέ με τα αντίστοιχα εισιτήρια.



## ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

1. **Σημαντική έκπτωση** στην τιμή των εισιτηρίων του συνδυασμού συναυλιών που επέλεξε ο ίδιος.
2. **Ειδική εξυπηρέτηση** από το Τμήμα Επικοινωνίας της Κ.Ο.Θ., από Δευτέρα έως Παρασκευή από 9.00-18.00 και την ημέρα της συναυλίας έως τις 23.00.
3. **Κάρτα συνδρομητή** για την καλύτερη και ταχύτερη εξυπηρέτησή του.
4. **Ελεύθερη είσοδος** στις διαλέξεις εισαγωγής για τις συναυλίες της Κ.Ο.Θ.
5. **Μειωμένες τιμές** στα εισιτήρια των έκτακτων συναυλιών (αυτών που δεν συμπεριλαμβάνονται στο πρόγραμμα των συνδρομητών).
6. **Μηνιαίο ενημερωτικό δελτίο** (news letter) της Κ.Ο.Θ. με νέα από το χώρο της μουσικής ζωής γενικότερα και των δραστηριοτήτων της Κ.Ο.Θ. ειδικότερα.
7. **Παραλαβή ταχυδρομικά του καινούργιου καλλιτεχνικού προγραμματισμού** για την επόμενη περίοδο **15 ημέρες νωρίτερα** από την επίσημη δημοσίευση του. Ο συνδρομητής θα μπορεί έτσι να εξασφαλίσει, εγκαίρως και μετά από συνεννόηση με το Τμήμα Επικοινωνίας, τις θέσεις της αρεσκείας του, να επιλέξει προσωπικά τον συνδυασμό των συναυλιών του και τέλος να παραλάβει το καρνέ των εισιτηρίων του, **πριν αρχίσει η επίσημη έναρξη της ελεύθερης πώλησης των εισιτηρίων και της εγγραφής νέων συνδρομητών.**
8. Ο συνδρομητής, επίσης, θα μπορεί να συμμετέχει με προτάσεις και παρατηρήσεις στην **ανάπτυξη της ορχήστρας και τον προγραμματισμό** της συμπληρώνοντας ειδικό ερωτηματολόγιο που θα του αποστέλλεται.
9. **Παρακολούθηση δοκιμών της ορχήστρας**, μετά και από τη σύμφωνη γνώμη του εκάστοτε μαέστρου και σολίστ.
10. Την βραδιά της συναυλίας, μια ώρα πριν την έναρξή της, στο διάλειμμα ή μια ώρα μετά τη λήξη της, θα μπορεί να παρευρεθεί **στους ειδικούς χώρους VIP** όπου θα έχει την ευκαιρία να έρθει σε **προσωπική επαφή με τους καλλιτέχνες -μαέστρο και σολίστ- της βραδιάς** όπως και με εκπροσώπους του Τμήματος Επικοινωνίας της Κ.Ο.Θ..



## ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

### • ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

|             | Μέγαρο<br>Μουσικής | Αίθουσα<br>Τελετών<br>Α.Π.Θ. | Πλατεία<br>Ζώνες |        |        |        |
|-------------|--------------------|------------------------------|------------------|--------|--------|--------|
|             |                    |                              | A                | B      | Γ      | Δ      |
| 5 Συναυλίες | 3                  | 2                            | 31.000           | 27.000 | 20.000 | 16.000 |
| 4 Συναυλίες | 2                  | 2                            | 25.000           | 21.000 | 16.000 | 12.000 |
| 3 Συναυλίες | 1                  | 2                            | 18.000           | 15.000 | 12.000 | 9.000  |
| 2 Συναυλίες | 2                  | -                            | 16.000           | 14.000 | 10.000 | 7.000  |
| 2 Συναυλίες | 1                  | 1                            | 13.000           | 11.000 | 8.000  | 6.000  |
| 2 Συναυλίες | -                  | 2                            | 7.000            | 6.000  | -      | -      |

|             | Μέγαρο<br>Μουσικής | Αίθουσα<br>Τελετών<br>Α.Π.Θ. | Εξώστης<br>Ζώνες |        |        | Θεωρεία<br>Ζώνες |        |
|-------------|--------------------|------------------------------|------------------|--------|--------|------------------|--------|
|             |                    |                              | A                | B      | Γ      | A                | B      |
| 5 Συναυλίες | 3                  | 2                            | 24.000           | 20.000 | 16.000 | 29.000           | 24.000 |
| 4 Συναυλίες | 2                  | 2                            | 20.000           | 16.000 | 12.000 | 24.000           | 20.000 |
| 3 Συναυλίες | 1                  | 2                            | 14.000           | 12.000 | 9.000  | 16.000           | 12.000 |
| 2 Συναυλίες | 2                  | -                            | 12.000           | 10.000 | 8.000  | 14.000           | 10.000 |
| 2 Συναυλίες | 1                  | 1                            | 10.000           | 8.000  | 6.000  | 11.000           | 8.000  |
| 2 Συναυλίες | -                  | 2                            | 6.000            | 5.000  | 4.000  | -                | -      |

### • ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΝΕΟΙ (μαθητές, σπουδαστές ωδείων, φοιτητές)

|             | Μέγαρο<br>Μουσικής | Αίθουσα<br>Τελετών<br>Α.Π.Θ. | Πλατεία και Εξώστης<br>Ζώνη Γ και Δ |
|-------------|--------------------|------------------------------|-------------------------------------|
| 5 Συναυλίες | 3                  | 2                            | 12.000                              |
| 4 Συναυλίες | 2                  | 2                            | 9.000                               |
| 3 Συναυλίες | 1                  | 2                            | 6.000                               |
| 2 Συναυλίες | 2                  | -                            | 6.000                               |
| 2 Συναυλίες | 1                  | 1                            | 4.500                               |
| 2 Συναυλίες | -                  | 2                            | 3.000                               |



## ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

### • ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΙ

|             | Μέγαρο<br>Μουσικής | Αίθουσα<br>Τελετών<br>Α.Π.Θ. | Πλατεία<br>Ζώνες |        |        |        |
|-------------|--------------------|------------------------------|------------------|--------|--------|--------|
|             |                    |                              | A                | B      | Γ      | Δ      |
| 5 Συναυλίες | 3                  | 2                            | 28.000           | 24.000 | 19.000 | 14.000 |
| 4 Συναυλίες | 2                  | 2                            | 22.000           | 19.000 | 14.000 | 10.000 |
| 3 Συναυλίες | 1                  | 2                            | 16.000           | 13.000 | 10.000 | 7.000  |
| 2 Συναυλίες | 2                  | -                            | 14.000           | 11.000 | 8.000  | 6.000  |
| 2 Συναυλίες | 1                  | 1                            | 10.000           | 8.000  | 6.000  | 5.000  |
| 2 Συναυλίες | -                  | 2                            | 6.000            | 5.000  | -      | -      |

|             | Μέγαρο<br>Μουσικής | Αίθουσα<br>Τελετών<br>Α.Π.Θ. | Εξώστης<br>Ζώνες |        |        | Θεωρεία<br>Ζώνες |        |
|-------------|--------------------|------------------------------|------------------|--------|--------|------------------|--------|
|             |                    |                              | A                | B      | Γ      | A                | B      |
| 5 Συναυλίες | 3                  | 2                            | 22.000           | 19.000 | 16.000 | 24.000           | 20.000 |
| 4 Συναυλίες | 2                  | 2                            | 18.000           | 14.000 | 10.000 | 20.000           | 16.000 |
| 3 Συναυλίες | 1                  | 2                            | 12.000           | 10.000 | 7.000  | 14.000           | 10.000 |
| 2 Συναυλίες | 2                  | -                            | 10.000           | 8.000  | 6.000  | 12.000           | 9.000  |
| 2 Συναυλίες | 1                  | 1                            | 8.000            | 6.000  | 5.000  | 10.000           | 7.000  |
| 2 Συναυλίες | -                  | 2                            | 5.000            | 4.000  | 3.000  | -                | -      |

.....









**42<sup>η</sup> ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ**  
**2000 - 2001**

**Γ' ΚΥΚΛΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ**

**ΟΙ «ΚΛΑΣΙΚΟΙ» ΤΟΥ**  
**20ου αιώνα**

**και η**  
**Νεότερη Σχολή**  
**της Θεσσαλονίκης**

**2η ΣΥΝΑΥΛΙΑ**

σολίστ

**ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΙΣΕΓΚΟΣ** (φλάουτο)  
**ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΣ** (κοντραμπάσο)

διευθυντής ορχήστρας

**ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ**

**Τετάρτη 6 Δεκεμβρίου 2000, ώρα 21.00**

---

**ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ**  
**ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**



ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ  
(1972)

«Ισορροπία» 1998

ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΙΣΕΓΚΟΣ  
(1970)

Κοντσέρτο για φλάουτο,  
κοντραμπάσο και ορχήστρα  
(1997-98)

(πρώτη παγκόσμια εκτέλεση)

Μέρος Ι

Μέρος ΙΙ

Μέρος ΙΙΙ

Φλάουτο: ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΙΣΕΓΚΟΣ  
Κοντραμπάσο: ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΣ

Δ Ι Α Λ Ε Ι Μ Μ Α



# ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (1956)

Συμφωνία Νο1  
(1998)

για μεγάλη ορχήστρα  
(πρώτη παγκόσμια εκτέλεση)

Moderato Allegro risoluto-Andante maestoso  
Andante-Poco Allegro-Andante lento-Andante

Διευθυντής ορχήστρας  
ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ



## ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

### «Ισορροπία» 1998



Η αφορμή για να γράψω την "Ισορροπία" δόθηκε στις αρχές του 1998 από το αρχιμουσικό Δημήτρη Αγραφιώτη, ο οποίος ανέθεσε σε εμένα καθώς και σε άλλους νέους συναδέλφους μου να συνθέσουμε έργα για τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Η πρόταση αυτή έφτασε σε μια ιδιαίτερα φορτισμένη περίοδο της ζωής μου, όπου με απασχολούσαν όλα τα ερωτηματικά τα σχετικά με το κεφάλαιο των σπουδών μου στη Βιέννη, το οποίο θα έκλεινε σε λίγο καιρό οριστικά.

Έτσι λοιπόν, το να γράψω ένα έργο για ορχήστρα -ένα σύνολο που προσφέρει κατά τη γνώμη μου τις περισσότερες δυνατότητες έκφρασης σε ένα συνθέτη- ήταν μια καλή ευκαιρία να διοχετεύσω σε αυτό όλη μου την αγωνία και τον προβληματισμό.

Ο τίτλος δίνει -ίσως πιο ξεκάθαρα απ' οτιδήποτε άλλο- το "στίγμα" εκείνης της περιόδου, όπου πάλευα στην κυριολεξία να "εξισορροπήσω" αντιφατικές σκέψεις και συναισθήματα.

Αυτό συμβαίνει στο έργο υπό τη μορφή έντονης αντιπαράθεσης δύο διαφορετικών μουσικών παραμέτρων της κίνησης και της ακινησίας. Η κίνηση αντιπροσωπεύεται από αυτό που ορίζουμε παραδοσιακά ως μελωδία και ως ρυθμό, ενώ η ακινησία εμφανίζεται ως ακαθόριστη ηχητική μάζα.

Οι δύο αυτοί χαρακτήρες που παρουσιάζονται σχεδόν ταυτόχρονα στο ξεκίνημα του έργου, αναπτύσσονται στη συνέχεια ακολουθώντας διαφορετικές πορείες ως τη συνάντησή τους λίγο πριν το τέλος, όπου συνδυάζονται και αλληλοσυμπληρώνονται.

Η "Ισορροπία" είναι αφιερωμένη στο φίλο και συνάδελφο Περικλή Λιακάκη.

Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

## ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΙΣΕΓΚΟΣ

### Κοντσέρτο για φλάουτο, κοντραμπάσο και ορχήστρα (1997-1998).



Ήταν αρχές του 1997, όταν ο μαέστρος Δημήτρης Αγραφιώτης μου ανέθεσε την σύνθεση ενός διπλού κοντσέρτου για φλάουτο, πιάνο και ορχήστρα. Το έργο αυτό θα εκτελούνταν από τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης με σολίστες τον (αδελφό μου) Γιάννη Ανισέγκο στο φλάουτο και εμένα στο πιάνο. Όμως, λίγο αργότερα, ακολουθώντας την προτίμησή μου σε ασυνήθιστους συνδυασμούς μουσικών οργάνων, αντικατέστησα το πιάνο με το κοντραμπάσο, δίνοντας έτσι στο κοντσέρτο την σημερινή του μορφή. Τέλος, όταν λίγο μετά την ολοκλήρωσή του έργου ανακάλυψα ένα trio του György Kurtág για φλάουτο, κοντραμπάσο και πιάνο, του αφιέρωσα το πρώτο μέρος.

Το έργο αποτελείται από τρία μέρη, εκ των οποίων μόνο το δεύτερο (και κύριο) απαιτεί τη συνολική συμμετοχή των εκτελεστών της ορχήστρας. Στο πρώτο



μέρος (Οκτώβριος/Νοέμβριος '97) απουσιάζουν τα ξύλινα πνευστά, καθώς και τα έγχορδα της ορχήστρας, με εξαίρεση ένα βιολί και ένα κοντραφαγκότο, που συμβολίζουν τον αντίθετο πόλο των δύο πρωταγωνιστικών οργάνων.

Η ιδέα του μέρους αυτού βασίζεται σε έναν εφιάλτη, που επίμονα με επισκεπτόταν στην παιδική μου ηλικία, καθώς και μέχρι πριν μερικά χρόνια. Στην κορύφωση αυτού του εφιάλτη βρισκόμουν πάντα παγιδευμένος Π με τη μορφή ενός ακίνητου σημείου- σε ένα χώρο που τον αποτελούσαν ευθείες γραμμές. Οι γραμμές αυτές κινούνταν με μεγάλη ταχύτητα και συνοδεύονταν από εκκωφαντικές φωνές και παράξενους ήχους, σχηματίζοντας ένα πυκνό, хаοτικό και απειλητικό δίκτυο. Η κατάσταση αυτή επιδεινωνόταν με την εμφάνιση μιας αιθέριας, ψιθυριστής φωνής, η οποία στην προσπάθειά της να με καθησυχάσει μου προκαλούσε ακόμη μεγαλύτερη ανασφάλεια. Ο εφιάλτης αυτός κατέληγε συχνά σε μία δυσάρεστη -για το περιβάλλον μου- εκφώνηση μιας ξαφνικής και ισχυρής κραυγής.

Οι νυχτερινές αυτές εμπειρίες αποδίδονται στο έργο μου με την επανειλημμένη επεξεργασία της εισόδου των δύο πρωταγωνιστικών οργάνων στο θεαλλώδες μουσικό περιβάλλον της ορχήστρας. Το μουσικό αυτό περιβάλλον αγνοεί την παρουσία των δύο φωνών μέχρι που τελικά χάνεται από τον ορίζοντα αφήνοντας το φλάουτο και το κοντραμπάσο τελείως μόνα. Αναπτύσσουν τότε μια δικιά τους γλώσσα επικοινωνίας, προσπαθώντας να μιμηθούν την προηγούμενη συμπεριφορά της ορχήστρας.

Ο διάλογός τους διακόπεται στην κορύφωσή του από την ξαφνική είσοδο του δεύτερου μέρους (Φεβρουάριος/ Μάρτιος '98). Το μέρος αυτό αποτελείται από 41 αποσπάσματα. Το πρώτο απόσπασμα διαρκεί 41 δευτερόλεπτα και κάθε ένα από τα επόμενα διαρκεί κατά ένα δευτερόλεπτο λιγότερο. Ο μάεστρος χτυπά δυνατά ένα κρουστό στην αρχή κάθε αποσπάσματος. Το μέρος αυτό συμβολίζει την πορεία της ανθρώπινης ζωής. Οι πρωταγωνιστές -φλάουτο, κοντραμπάσο- λειτουργούν μέσα στο μουσικό περιβάλλον, δηλ. την ορχήστρα, με την χαρακτηριστική συμπεριφορά ενός κοινωνικού όντος: προσαρμογή, έκφραση, τάση απόδρασης και αποδοχής, πληρότητα, ανασφάλεια... Τα μέρη αυτά δεν παρουσιάζει "ήρωες" και "ηρωισμούς" όπως συχνά συμβαίνει στην κλασική μουσική φιλολογία, παρά δύο τυχαίους πρωταγωνιστές.

Στο τελευταίο μέρος συμμετέχουν, πέρα από τους δύο σολίστ, τα δύο φλάουτα και τα τέσσερα κοντραμπάσα της ορχήστρας. Στην αρχή και στο τέλος του μέρους χρησιμοποιώ μία προσωπική τεχνική "delay", όπου οι μουσικοί της ορχήστρας περιορίζονται στην "κατά νότα" επανάληψη του κειμένου των πρωταγωνιστών με βαθμιαία καθυστέρηση.

Το μουσικό υλικό καθώς και η μουσική φόρμα προκύπτουν από τη χρήση περιπτών αριθμών.

Αντώνης Ανισέγκος

**Ο Αντώνης Ανισέγκος** γεννήθηκε στη Στουτγκάρδη το 1970 από Έλληνες γονείς. Σε ηλικία 7 χρόνων άρχισε μαθήματα πιάνου. Το 1991 πήρε από το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης το δίπλωμα πιάνου (τάξη Ελ. Ξεναρού). Συνέχισε σπουδές σύνθεσης (G. Orban) και πιάνου (A. Laszlo) στην Ακαδημία Ferenc Liszt της Βουδαπέστης.

Το διάστημα 1992-95 πραγματοποίησε σπουδές σύνθεσης (K. Schwetzk) στην Ακαδημία της Βιέννης και το 1995-97 σπουδές σύνθεσης (K. Meyer) στην Ακαδημία της Κολωνίας. Το 1997 απέκτησε το δίπλωμα σύνθεσης. Έκτοτε συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές σύνθεσης (W. Zimmermann) στην Ακαδημία του Βερολίνου.

Έχει πάρει τις υποτροφίες σύνθεσης: "Κώστα Νικήτα", "Alban Berg" και "Πολιτιστική Πρωτεύουσα, Βαϊμάρη 1999". Φέτος, τιμήθηκε με το 1<sup>ο</sup> βραβείο σε διαγωνισμό σύνθεσης της Neuköllner Oper του Βερολίνου, με ανάθεση σύνθεσης όπερας δωματίου (Hundeherz, Bulgakov) και 16 εκτελέσεις (Οκτώβριο-Νοέμβριο 2000).

Ως πιανίστας έχει δώσει συναυλίες σε διάφορες χώρες της Ευρώπης, όπου παρουσίαζε και έργα του. Πραγματοποίησε επίσης συναυλίες και ηχογραφήσεις στο χώρο της jazz και αυτοσχεδιαζόμενης μουσικής.





## ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ Nr. 1 (1998)

για μεγάλη ορχήστρα

Η "διαφορετικότητα" είναι η αρχή της ισορροπίας. Πάνω σ' αυτό το δεδομένο στηρίζεται όλη η Συμφωνία. Έτσι το πρώτο μέρος έχει τα χαρακτηριστικά μιας φόρμας σονάτα:

M. 1-49 (A) Πρώτο θέμα (διθεματικό a1 + a2)

M. 50-89 (B) Δεύτερο θέμα (διθεματικό b1 + a2)

M. 90-146 Ανάπτυξη A (a1 + a2) + B(b1 + a1)

M. 147-156 Coda

Το έργο αποτελείται ουσιαστικά από μία σειρά, η οποία βρίσκεται κάτω από δύο ρυθμικές υποστάσεις (μελωδίες) την a1 και την a2. Αυτός ο διϊσμός είναι ο φιλοσοφικός στόχος του έργου, απ' τον οποίο ξεπηδούν και άλλες έννοιες μέσα στο έργο. Η αρχική κυκλική οργάνωση του (a1) του Πρώτου Θέματος (M. 1-21) συμβολίζει την αρμονική φανταστική δομή του σύμπαντος, την απόλυτη ενότητα, ακόμα και της ίδιας της Ψυχής μας. Αμέσως μετά

έχουμε την εμφάνιση του (a2), το οποίο συνυπάρχει σχεδόν πάντα μαζί με το (a1), όμως δίνει μια δυναμική παρουσία λόγω του ατονικού του χαρακτήρα.

Το Δεύτερο θέμα αποκλειστικά αντιστικτικό -τεχνική κανόνων- παράγει μια άλλη ισορροπία στην εξέλιξη της μορφής. Η Ντο μείζονα στο (M. 85) σίγουρα αφήνει μια αίσθηση υπερβολικής καθαρότητας -φωτός- που φευγαλέα μετά πηγαίνει προς τη ντο# ελάσσονα, επιστροφή στα γήινα και στη μελαγχολία. Η ανάπτυξη και αργότερα η επανάληψη ακολουθεί μια παραδοσιακή μορφή αλλά και μια σύγχρονη (Bienenkorptechnik-τρίλλιες), έτσι ώστε στη δομή να υπάρχει μεγαλύτερη αντίθεση.

Το Δεύτερο μέρος της Συμφωνίας έχει μια τελείως διαφορετική οργάνωση, η οποία στηρίζεται πάνω σε μια σπειροειδή μορφή ενοτήτων-περιόδων:

M. 1-16 Πρώτη ενότητα-περίοδος

M. 17-25 Δεύτερη ενότητα-περίοδος

M. 26-35 Τρίτη ενότητα-περίοδος

M. 36-41 Τέταρτη ενότητα-περίοδος

M. 42-52 Πέμπτη ενότητα-περίοδος

M. 53-64 Έκτη ενότητα-περίοδος

M. 65-73 Έβδομη ενότητα-περίοδος

M. 74-82 Όγδοη ενότητα-περίοδος

M. 83-95 Ένατη ενότητα-περίοδος

M. 96-116 Δέκατη ενότητα-περίοδος

M. 117-140 Ενδέκατη ενότητα-περίοδος

M. 141-149 Δωδέκατη ενότητα-περίοδος

M. 150-155 Δεκάτη τρίτη ενότητα-περίοδος



Η εξέλιξη είναι σαφής στηριζόμενη πάνω στην αρχική σειρά, όμως μ' ένα καθαρά αρμονικό τρόπο σαν συστοιχίες από ένστες μικρές. Αξιοποιούνται άλλες τεχνικές γραφής -κυρίως μικροπολυφωνικών μιμήσεων- με στόχο την σταδιακή πύκνωση του ρυθμού, έτσι η αρμονική γλώσσα θα εμπλουτισθεί όσο γίνεται περισσότερο. Οι μεσαίες ενότητες έχουν ένα χαρακτήρα αυτοσυγκέντρωσης, όπως και οι τελευταίες (Μ. 117) και μετά μια μελαγχολική εσωτερικότητα, ένα θολό συναίσθημα προσμονής που τείνει προς μια σταδιακή εκστατική διάθεση.

Το τέλος -όμοιο με την αρχή- αφήνει να αιωρείται ένα ερωτηματικό, χαράζοντας μ' αυτόν τον τρόπο την αιώνια συνέχεια του έργου.

Χρήστος Σαμαράς

**Ο Χρήστος Σαμαράς** γεννήθηκε το 1956 στο Δοξάτο, κοντά στη Δράμα. Ξεκίνησε τις μουσικές του σπουδές στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης (1969-1976), Ανώτερα Θεωρητικά: Αρμονία με τον Ιωάννη Δαμιανό, Αντίστιξη με τον Κώστα Νικίτα, και Φλάουτο με την Εμμανουήλ Αικατερίνη. Συνέχισε τις σπουδές του στην Ανώτατη Σχολή Μουσικής και Παραστατικών Τεχνών της Βιέννης (1976-1982), όπου μελέτησε σύνθεση με τους Friedrich Cerha και Erich Urbanner και φλάουτο με τους Louis Riviere και Robert Wolf. Το 1981 πήρε Δίπλωμα Σύνθεσης και το 1982 Παιδαγωγικό Πτυχίο Φλάουτου. Συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών του Βερολίνου (1982-1984) με τον Isang Yun. Από το 1984 και μετά ζει και εργάζεται στη Θεσσαλονίκη.

Το 1984 πήρε το Β' Βραβείο στο διαγωνισμό Σύνθεσης στο Hameln της Γερμανίας με το έργο "Ασκητική" για μικρή ορχήστρα, και το 1985 το Β' Βραβείο Σύνθεσης στο διαγωνισμό Carl Maria von Weber στη Δρέσδη της Γερμανίας με το "IV Κουαρτέτο Εγχόρδων". Το 1987 πήρε το Α' Βραβείο στο διαγωνισμό Σύνθεσης της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών στην Αθήνα με το έργο "Παραδρομές" για έντεκα όργανα. Το 1989 πήρε το Α' Βραβείο στο διαγωνισμό Σύνθεσης ALEA III του Πανεπιστημίου της Βοστώνης στις ΗΠΑ με το έργο "Απολογία II" για μικρή ορχήστρα. Το 1990 πήρε το Α' Βραβείο στο διαγωνισμό Σύνθεσης της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών στην Αθήνα με το έργο "Μονόγραμμα" για σόλο βιολί. Το 1992 πήρε Έπαινο στο διαγωνισμό Σύνθεσης της καλλιτεχνικής εταιρείας "Τέχνη" στη Θεσσαλονίκη με το έργο "Θρήνος" για χορωδία. Το 1993 πήρε το Γ' Βραβείο στο διαγωνισμό Σύνθεσης της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών στην Αθήνα με το έργο "Sonatina" για φλάουτο και πιάνο. Το 1995 πήρε το Α' Βραβείο στον διαγωνισμό Σύνθεσης της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών στη μνήμη του Γ. Α. Παπαϊωάννου, με το έργο "Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα δωματίου.". Το 1996 πήρε το Α' Βραβείο από την Μακεδονική Καλλιτεχνική Εταιρεία για το έργο "Μακεδονική Ραψωδία" για ορχήστρα.

Έργα του παίχτηκαν στην Ελλάδα, Αυστρία, Γερμανία, Αγγλία, Βέλγιο, Ουγγαρία, Γαλλία, Ιταλία, Βουλγαρία, Τουρκία, ΗΠΑ και Αυστραλία, όπως επίσης και έχουν μεταδοθεί από την Ελληνική, Γαλλική, Γερμανική και Αυστριακή Ραδιοφωνία.

Είναι αναπληρωτής καθηγητής Σύνθεσης στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Έχει διδάξει ανώτερα Θεωρητικά και Σύνθεση σε διάφορα μουσικά ιδρύματα της Θεσσαλονίκης και άλλων πόλεων. Επίσης, επί σειρά ετών διετέλεσε καλλιτεχνικός διευθυντής σε μερικά από αυτά.

Το συνθετικό του έργο περιλαμβάνει πάνω από 80 συνθέσεις που καλύπτουν σχεδόν όλους τους τομείς: 4 κουαρτέτα εγχόρδων, 3 κοντσέρτα για διάφορα όργανα, 2 συμφωνίες, μουσική δωματίου για διάφορα σύνολα, χορωδιακή μουσική, και μουσική για σόλο όργανα.

Τα έργα του εκδίδονται από τον Μουσικό Οίκο "Παπαρηγορίου-Νάκα".





## ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΙΣΕΓΚΟΣ

Γεννήθηκε το 1974 στη Στουτγκάρδη της Γερμανίας. Σε ηλικία επτά ετών πήρε τα πρώτα μαθήματα φλογέρας. Τον Ιούνιο του 1993 αποφοίτησε από το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης παίρνοντας δίπλωμα φλάουτου με άριστα από την τάξη του Ηλία Μακοβέι. Έχει πάρει και πτυχία αρμονίας και αντίστιξης.

Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια των Marc Grauwels, Irena Grafenauer και Istvan Matuzs. Τον Δεκέμβριο του 1993 εκπροσώπησε το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης στην συνάντηση Ωδείων της Μεσογείου που πραγματοποιήθηκε στην Μασσαλία.

Τον Απρίλιο του 1996, έχοντας κερδίσει την υποτροφία "Αλεξάνδρα Τριάντη" από το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, συνέχισε τις σπουδές του στο σολιστικό τμήμα της Ανώτατης Μουσικής Σχολής της Κολωνίας (Hochschule für Musik) στην τάξη του Hans-Martin Möller, από όπου αποφοίτησε τον Ιούλιο του 1998.

Έχει εμφανιστεί σε ατομικά ρεσιτάλ και συναυλίες σε πολλές πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού, έχει συμμετάσχει σε διεθνή φεστιβάλ (Δημήτρια 95 και 98, Σάνη, Παζοί 2000), ενώ ως σολίστ έχει συμπράξει με την ορχήστρα "Τέχνης" Βορείου Ελλάδας, την Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης και την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών.

Το διάστημα 1993-96 υπήρξε μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας του Δήμου Θεσσαλονίκης. Κατά το τρέχον έτος συνεργάζεται με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης και διδάσκει στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης.

Ο Γιάννης Ανισέγκος είναι πτυχιούχος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ.





## ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΣ

Γεννήθηκε στο Πύθιο Λάρισας. Σπούδασε κοντραμπάσο στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης στην τάξη του Γ. Γράλιστα. Συνέχισε τις σπουδές του στο Conservatoire National Supérieur του Παρισιού και στο Conservatoire Royal των Βρυξελλών στην τάξη του M. Aerts από όπου και αποφοίτησε με 1<sup>ο</sup> βραβείο και μεγάλη διάκριση.

Εργάσθηκε στην Κρατική Ορχήστρα του Βελγίου και στην Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας των Βρυξελλών.

Διετέλεσε κορυφαίος στην Ορχήστρα της Βασιλικής Όπερας της Λιέγης.

Στη μουσική δωματίου δραστηριοποιείται σαν μέλος του συγκροτήματος "OXALYS", με έδρα τις Βρυξέλλες, με ρεπερτόριο που αποτελείται κυρίως από έργα ρομαντικής και σύγχρονης μουσικής.

Στη Θεσσαλονίκη είναι μέλος του κουαρτέτου κοντραμπάσων "Quatro Basso". Είναι μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας του Δήμου Θεσσαλονίκης και από το 1995 μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.



## ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

Ο Βλαδίμηρος Συμεωνίδης γεννήθηκε στην Κατερίνη το 1972.

Σπούδασε πιάνο, θεωρητικά και διεύθυνση χορωδίας στο Δημοτικό Ωδείο Κατερίνης, στην τάξη του Γιάννη Αδαμίδα, στη συνέχεια στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης στην τάξη του Χρήστου Σαμαρά και παράλληλα στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ.

Το 1993 συνέχισε τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο Μουσικής και Παραστατικών Τεχνών της Βιέννης, με καθηγητές τον Erich Urbanner στη σύνθεση και Uros Lajovic στη διεύθυνση ορχήστρας, απ' όπου αποφοίτησε το 1998 με τα διπλώματα Σύνθεσης (με άριστα παμπηφεί), Διεύθυνσης Ορχήστρας, καθώς και τον ακαδημαϊκό τίτλο "Magister Artium".

Έχει διευθύνει την ορχήστρα της Αυστριακής Ραδιοφωνίας (RSO Wien), την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, τα σύνολα σύγχρονης μουσικής "die reihe" και "Klangforum" της Βιέννης, την ορχήστρα "Sinfonietta Beograd", τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, την ορχήστρα "Philharmonia Munchen" και έχει ηχογραφήσει για την αυστριακή και την ελληνική ραδιοφωνία.

Έργα του έχουν παιχθεί από την Ορχήστρα της Αυστριακής Ραδιοφωνίας, από την παιδική χορωδία της Βιέννης (Wienersangerknaben), την ΚΟΘ, την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, κ.ά.

Το 1999 κέρδισε το τρίτο βραβείο στο διαγωνισμό Σύνθεσης της Ένωσης Αυστριακών Μουσικών Πανεπιστημίων με το έργο του "Exitus" για ορχήστρα.

Από το 2000 διδάσκει στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης ανώτερα Θεωρητικά και είναι μαέστρος της Συμφωνικής Ορχήστρας νέων του ΝΩΘ.

Ο Βλαδίμηρος Συμεωνίδης είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών.





## ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959 ως τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, με τον αρχικό τίτλο "Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος" και με πενήντα μόλις μέλη. Το 1969, έπειτα από προσαυλίες του Σόλωνα Μιχαηλίδη, ιδρυτή και διευθυντή της, κρατικοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή της ονομασία. Μετά το Σόλωνα Μιχαηλίδη, τη διευθυντική "σκυτάλη" της ανέλαβαν σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες, όπως ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρλος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιαίος, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης και ο Λεωνίδας Καβάκος. Σήμερα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και αναπληρωτές καλλιτεχνικούς διευθυντές της είναι ο μόνιμος αρχιμουσικός Κάρλος Τρικολίδης.

Με στόχο τη συνεχή ανάδειξη του μουσικού πολιτισμού, από το μπαρόκ μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 20ου αιώνα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά της ένα πλούσιο ρεπερτόριο, πέρα από τα όρια του κλασικού. Παρουσίασε πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις και, με την ανάθεση έργων σε Έλληνες συνθέτες, προέβαλε παράλληλα την ελληνική μουσική παρακαταθήκη.

Πλαισιώνοντας τις συναυλίες της με καλλιτέχνες διεθνούς ακτινοβολίας η Κ.Ο.Θ. συνεργάστηκε με διάσημους Έλληνες και ξένους αρχιμουσικούς, όπως οι Α. Khatchaturian, Ι. Horenstein, Ε. Kurtz, J. Simonov, Ο. Δημητριάδης, W. Nelsson, κ.ά. και σολίστες, όπως οι Μ. Rostropovich, Ν. Gutman, Μ. Maisky, Ρ. Fournier, Β. L. Gelber, Δ. Σγούρος, V. Ashkenazy, Ρ. Badura-Skoda, Ν. Magalon, Ι. Kogan, Ρ. Ricci, Λ. Καβάκος, V. Tretjakov, V. Spivakov, Κ. Πασχάλης, Μ. Kashrasvili, κ.ά.

Πρωταρχικό μέλημα της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης υπήρξε η προώθηση νέων ταλέντων. Επί σειρά ετών ο διαγωνισμός νέων καλλιτεχνών που διοργάνωσε η Κ.Ο.Θ. παρουσίαζε τους επιτυχόντες στις συναυλίες της, προσφέροντάς τους το πρώτο βήμα στο ξεκίνημα της σταδιοδρομίας τους. Στο θέατρο "Αυλαία" λειτούργησε η Ορχήστρα Νέων της Κ.Ο.Θ., που έδωσε την ευκαιρία σε πολλούς ταλαντούχους μουσικούς να εξασκηθούν σαν μέλη ορχήστρας και να εμφανισθούν ως σολίστες.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποίησε αφιερώματα στη μνήμη Ελλήνων συνθετών, όπως των Καλομοίρη, Νικίτα, Βάρβογλη, Ευαγγελάτου, Μιχαηλίδη, Χρήστου, Μητρόπουλου, κ.ά. Έδωσε συναυλίες για τη Διεθνή Αμνηστία, για τη μνήμη του Πολυτεχνείου, καθώς και σε σχολεία, εργοστάσια και πολιτιστικά κέντρα, στο πλαίσιο εκπαιδευτικών προγραμμάτων της.

Πολλές υπήρξαν οι συναυλίες-σταθμοί στην πορεία της Κ.Ο.Θ.

Κάθε χρόνο η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί περίπου σαράντα συναυλίες στη Θεσσαλονίκη και σε πόλεις της Ελλάδας. Εμφανίστηκε στα φεστιβάλ Δημητρίων και Αθηνών. Πραγματοποίησε τακτικές εμφανίσεις στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, ενώ συμμετείχε στο International Festival "Zino Francescatti" της Μασσαλίας.

Στις 2 Ιανουαρίου 2000 η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης συμμετείχε στη "Γιορτή Εγκαινίων" του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης, το οποίο θα φιλοξενεί συναυλίες της νέας καλλιτεχνικής της περιόδου 2000-2001.





# βραδιά "gala"

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2000, ώρα 21.00

*Λαμπροί νέοι στο διεθνές στερέωμα*



*Julian Rachlin*



*Pavel Vernikov*

**JULIAN RACHLIN:** βιολί-βιόλα

**PAVEL VERNIKOV:** βιολί

**ORFEO MANDOZZI:** βιολοντσέλο

**ATAMAR GOLAN:** πιάνο

**W. A. MOZART:** Συμφωνία concertante  
για βιολί, βιόλα και ορχήστρα, Κ 364

**J. BRAHMS:** Διπλό κοντσέρτο για βιολί, βιολοντσέλο και  
ορχήστρα, Op. 102

**L. v. BEETHOVEN:** Τριπλό κοντσέρτο για βιολί, βιολοντσέλο,  
πιάνο και ορχήστρα, Op. 56

Διευθυντής Ορχήστρας: **ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ**



*Atamar Golan*

*Orfeo Mandozzi*







Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης  
ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ,  
Κολοκοτρώνη 21,  
564 30 Σταυρούπολη, Θεσσαλονίκη,  
τηλ. 586.156-9, 586.163, fax: 604.854  
[www.orchestra-thess.gr](http://www.orchestra-thess.gr)  
e-mail: [koth@otenet.gr](mailto:koth@otenet.gr)

---

Π Λ Η Ρ Ο Φ Ο Ρ Ι Ε Σ

---

Εισιτήρια - συνδρομές: καθημερινά 10.00-13.00 και 18.00-20.00 στο Ταμείο του Κ.Θ.Β.Ε. (Μέγαρο Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών), τηλ. 223.785, και το απόγευμα της συναυλίας από το ταμείο της Κ.Ο.Θ. στην αίθουσα της εκάστοτε συναυλίας.

Για οποιαδήποτε πληροφορία για τους συνδρομητές της Κ.Ο.Θ., τμήμα επικοινωνίας, τηλ. 589.156.

- Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί- να τροποποιήσει το πρόγραμμα.
- Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα.
- Για οποιαδήποτε ανατύπωση κειμένων ή φωτογραφιών καθώς και για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφηση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.
- Η Κ.Ο.Θ. έχει το δικαίωμα υπερτιμημένων εισιτηρίων σε ειδικές περιπτώσεις μετακαλούμενων καλλιτεχνών.
- Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται και σε παιδιά 8 ετών και άνω.

---

Με την υποστήριξη

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

**Αγγελιοφόρος**

---





ΚΡΑΤΙΚΗ  
ΟΡΧΗΣΤΡΑ  
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ



Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης  
ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ,  
Κολοκοιρώνη 21,  
564 30 Σταυρούπολη, Θεσσαλονίκη,  
τηλ. 586.156-9, 586.163, fax: 604.854  
[www.orchestra-thess.gr](http://www.orchestra-thess.gr)  
e-mail: [koth@otenet.gr](mailto:koth@otenet.gr)

Δρχ. 500